

3321 2den Beh. af Finantslovs. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 3322

Søforterne. Derimod har Udvalget ingen Indvending fundet at turde fremsætte, men man har meent, at Overslaget, der andrager 5,700 Rd., var betydelig over det, som maatte antages for at være nødvendigt for Etablissementer, der ere saa umiddelbart omgivne af Vand, som Tilfældet er med Søforterne, og man har troet, at naar der i dette Dømed stilledes til Naadighed for Krigsbestyrelsen et Beløb af 3,000 Rd., da vilde man kunne naae den Hensigt, som man tilsigter. — Nr. 39 er et Forslag, af Mindretallet, som jeg tillader mig at forbigaae. — Nr. 40 er et Forslag af den høitærede Krigsminister, hvor der under Conto Q. forlanges et Beløb af 150 Rd., som er nærmere begrundet i en Skrivelse til Udvalget, som man ikke har fundet Anledning til at aftrykke. Jeg troer at turde sige, at det er med en særegen Beredvillighed, at Udvalget har tiltraadt dette Forslag.

A. Sage: Jeg veed jo, hvor haabløst det er at gjøre noget Forslag imod det ærede samlede Finantsudvalg, men jeg kan dog ikke lade være at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa en enkelt Sag. Det er Forslaget under Nr. 35, Betænkningens Nr. 49, som den ærede Ordfører nu omtalte, og den Raffule, han der nævnte, der egentlig meest ængster mig, og som bringer mig til at forelægge denne Sag for det høitærede Thing med saa faa Ord, som jeg kan. Vi kende Alle Bessaffenheden af den saakaldte civile og den militaire Materialgaard. Det har jo i lang Tid været bestemt, at disse Eiendomme skulde sælges til Nedbrydelse og den værdifulde Grund afhændes til Bedste for Statskassen, og det vilde have været, især i den gode Tid, et meget betydeligt Beløb, som derved vilde have været indvundet. I Samlingen 1865—66, da Finantsloven for 1866—67 blev behandlet var der stillet det Forslag, af Kirke- og Undervisningsministeren, at der skulde anvendes 12,000 Rd. til Opførelsen af en Bo-

lig med Ateliever for de to Billedhuggere, der havde deres Bopæl og Ateliever i den civile Materialgaard. Imod uden Videre at bevilge dette Beløb finder jeg, at Ordføreren har yttret sig saaledes, — om det maa være mig tilladt at oplæse Noget deraf: „Finansministeren ønsker nu at afhænde denne Gaard — den civile Materialgaard — og dette er vistnok meget forstandigt, idet man nemlig her har en værdifuld Grund, som kan udbringes til en betydelig Salgspris, især under de nuværende Forhold. Det maa derfor bifalbes, at Regjeringen vil afhænde den, men Sagen er, at denne Grund's Afhændelse ikke vil have nogen reel Værdi for Statskassen, hvis man ikke tillige derunder kan indbefatte den tilstødende Grund, som tilhører Militaretaten, og hvorpaa Ingenieurcorpsets Materialbygning er placeret. Denne Bygning, der hedder „Materialgaarden for Militaretaten“, er efter Altsaad Udvalget har kunnet erfare, fuldstændig overflødig, thi de Materialier, som oplægges der, ere for aldeles Intet at regne og have ingen Betydning for Militaretaten“. Ordføreren gaar videre og yttret sig i meget stærke og bestemte Ord om den hele Sag. Under Finantslovens Behandling var der flere ministerielle Ytringer, der endte med, at Finansministeren erklærede Thinget, at han havde det bedste Haab om meget snart at blive enig med Krigsministeren, saaledes at Eiendommen kunde blive stillet til Auction, og efter denne Erklæring siger den ærede Ordfører, at han nu vil stemme for Forslaget om at bevilge de 12,000 Rd. Det var altsaa omtrent for 5 Aar siden. Det maa ogsaa i dette Dieblif have været Alvor med at bringe denne Realisation istand, thi vi finde, at der var blevet givet Ordre til, at Alle de, der havde Bopæl paa den militaire Materialgaard, skulde flytte. Der var en høitstaende Militair, som var saa ungdommelig og godtroende, at han virkelig flyttede, men der var en anden høitstaende Militair, som var flog nok til at blive, og da man saae det, var der en tredie høit-